

शतशो दशशो वा एकधनान्देवानाप्यायते वर्धयति शरीरोपचयं करोति अत उक्तप्रकारेण सोमाख्यैकधनेन देवानामेकधनवान्मन्त्र इन्द्रायैकधनविदऽइत्याह । सुत्यां सोमाभिषवम् । तदुपरिभाविनो ऋगृक् तथा समाप्तिर्लक्ष्यते ॥१८॥ प्रस्तरस्योपरि पाणी सम्पुटीकृत्य । नि-
 क्लवोऽपलापे प्रसिद्धो लोके इहापि देवानां नमस्कारादिना सात्त्वनं विहितम् निक्लवं सो-
 माप्यायनकाले सम्भावितस्याग्न्यतिक्रमस्य परिहाररूपेण प्रशंसति उत्तरतउपचरो वै यज्ञ
 इति ॥१९॥ अक्तस्याविलम्बेनाग्नौ प्रहरणादनक्तऽएव प्रस्तरे कर्तव्यम् ॥२०॥ तं प्रस्तरमग्नि-
 मुपर्युपरि अग्नेर्हृद्घोर्धर्भावे अतिहरति न प्रहरेत् । एतेन आतिथ्यार्थप्रस्तरेण । तमध्वर्युणा दत्तं
 प्रस्तरमाग्नौध्रः सुरक्षिते देशे स्थापयेत् ॥२२॥३॥४॥

इत्थमातिथ्यमभिधायाथोपसदस्तत्कालं चाह ग्रीवा इति । न प्रथमयज्ञे प्रवृज्यादिति
 निषेधसम्भवाद्यदि प्रवर्ग्यवानित्युक्तम् ॥१॥ अतिभारं (!) मुखप्रदेशभारयुक्तं करोति ॥८॥ स-
 मानत्र एकस्मिन्नेवाहवनीयदक्षिणदेशे । यथेतं (!) प्रचरन् यथा दर्शपूर्णमासेष्ट्यां यथेतं (!)
 येन मार्गेण गतस्तेनैव पुनरपि हविरवदानाय गच्छति तथात्र न कर्तव्यम् तथाविध एक-
 त्रैव होम अभिज्ञित्यै भवति । अनोकं वज्रस्य मुखप्रदेशः कल्पं (!) ततः पूर्वा भागः कु-
 ल्मलं तत्पुच्छभागः ॥१४॥ यासूपसत्सु यज्ञमानो व्रतयति पयस्ता व्रतोपसदः । उपर्युपरि ए-
 कद्वय्यादिस्तनवृद्धा व्रतवृद्धिर्यास्वस्ति ताः परउर्वोरुपसदः ताः केचनानुष्ठातारोऽनुतिष्ठन्ति ।
 उक्तवैपरीत्ययुक्ताः परोऽह्व्यः उपर्युपरि ह्रसोयस्यः ताः केचनोपतिष्ठन्ति । तद्विविधानामप्यु-
 पसदां स्वरूपतो विचार्यमाणे पर्यवसानस्यैकद्वय्यान्न भेदोऽस्ति ॥२६॥ परोऽह्वोषु उपर्युपरि
 स्तनह्रासेन पयोह्रासात्तपोवृद्धिरुपर्युपरि भवति । प्रथमेषु चतुर्षु दिनेषु प्रतिदिनं त्रींस्त्री-
 न्स्तनान्देहयेत् द्वितीये चतुरहे द्वा द्वा तृतीये चैकैकम् ॥२७॥४॥४॥

आतिथ्या तानूनप्त्रं च सोमाप्यायननिक्लवौ । उपसच्चेति पञ्चार्थाः चतुर्थेऽध्याये निहृ-
 पिताः ॥ अथ पञ्चमे सौमिकवेदिकरणादिकं निहृप्यते । य एय प्राचीनवंशस्य पूर्वभागे आ-
 हवनीयपुरोदेशे वर्तमानः पृथुस्तम्भोऽस्ति । सोऽन्तःपातः ऐष्टिकवेदेर्महावेदेश्चात्तरालसंचरः
 ॥१॥ सार्थवादमुत्तरवेदिनिर्माणं विधत्ते नासिकेति ॥१२॥ उत्तरवेदिव्याघारणविध्यर्थमाख्या-
 यिकामाह द्वय्य इति । श्वःसुत्यां परेद्युः क्रियमाणमभिषवम् । वमप्यनेन सोमयागेनास्मान्या-
 जयेति (!) ॥१३॥ धियामहै (!) अवस्थापयिष्यामः ॥१५॥ दोक्षासोमक्रयादीनां सद्य एव क्रि-
 यमाणवात्सद्यःक्रोरिति नाम ॥१७॥ न व्यमुच्यत विमुक्तं नासीत् सम्पूर्णं नाभवत् ॥१८॥
 तस्य पुरोदेशे रुक्मो हिरण्यफलको वर्तुलाकारः ॥२०॥ आददाना जिन्वमाना (? जिन्वत्स-
 षा Cod.) समोपस्थं सर्वं स्वोक्कुर्वतो ॥२१॥ इदानीमुत्तरवेदिव्याघारणं विधत्ते स यदिति ।
 अग्नौ उत्तरवेदेरुपरि धार्यमाणे सति ॥२३॥ युगशम्येन युगेन शम्यया च ॥२४॥ अन्येन परि-
 त्यक्तां दक्षिणाममा सह स्वात्मनि न कुर्वीत । अस्य यज्ञमानस्य समानबन्धुरेकविधिनिब-
 न्धनः एकविषयः ॥२५॥ सौमिकवेदेरुत्तरांसस्य शङ्कुः । सा चावालस्य मात्रा यैवोत्तरवेदे-
 रुक्ता सैवेत्यर्थः चावालखननोत्पन्नयैव मृदोत्तरवेदिकरणात् ॥२६॥ चावालस्य सर्वतः परिले-
 खनप्रकारं तन्मन्त्रांश्च दर्शयति स इति । दक्षिणश्रोणिर्हृदपवेद्यन्तात् । स परिलिखति शम्या-
 नुगुण्येन लेखनं कुर्यात् अनेनैव पश्चादवधिनिर्देशः कृतो भवति । हे भूमे । तप्तः पुरुषः
 दारिद्र्येण दुःखितः सन्धनादिसाधनेक्या ॥२७॥ विविदानः धनादिकं लब्धवान् ॥२८॥ अ-